

[Landbrugsministeren.]

landinspektør er i hovedsagen de samme, som hidtil har været fastsat for at opnå kongelig bestalling. Når den kongelige bestalling foreslås afløst af en ordning, hvor beskikkelse meddeles af landbrugsministeren, er det, fordi man har ment, at en sådan ordning er mere i overensstemmelse med lovgivningen på lignende områder og også bedre sammenfaldende med lovforslagets bestemmelser i øvrigt.

Et af matrikelkommissionens hovedsynspunkter har været, at det er ønskeligt og formålstjenligt at bevare den private landinspektørstand. Ifølge den nugældende udstykningslov er landinspektører eneberettigede til at udføre de til udstykning, omdeling og skelforandring fornødne arbejder og endvidere til at lede jordboniteringsforretninger, fastslå og afmærke skel og forestå egentlige skelsætningsforretninger, og i kommissionen har der været enighed om, at matrikulære arbejder fortsat bør forbeholdes praktiserende landinspektører. Dog er der åbnet mulighed for, at kommuner og luftfotoselskaber el. lign., når særlige forhold taler derfor, kan få tilladelse til at lade visse matrikulære arbejder udføre af landinspektører, der er ansat i den pågældende institution eller virksomhed. I øvrigt fremhæves, at en landinspektør, der ved tjenesteforhold er tilknyttet en enkelt person, en erhvervsvirksomhed eller en institution, betragtes som praktiserende landinspektør, når han tillige driver landinspektørvirksomhed helt eller delvis for egen regning.

Det har til tider været kritiseret, at landinspektører kan udstykke arealer, hvori de selv er økonomisk interesseret, og ved den foreslåede § 5 tilsigtes at hindre forhold af denne art. Det er min opfattelse, at de foreslåede habilitetskrav vil være af værdi med henblik på at sikre landinspektørernes uafhængighed ved udførelsen af matrikulære arbejder.

Med hensyn til lovforslagets straffebestemmelser og de foreslåede bestemmelser om et landinspektørnævn, der kan virke som disciplinarmyndighed over de praktiserende landinspektører, vil jeg gerne bemærke, at forslagene herom, der fremsættes med tilslutning af Den danske Landinspektørforening, må ses i forbindelse med det øgede ansvar og de forøgede arbejdsopgaver

— til dels af offentligretlig karakter — der pålægges landinspektørerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til den udførlige redegørelse i matrikelkommissionens betænkning samt til lovforslagenes bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslagene til det høje folketings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om opførelse af et statshospital i Thorshavn.

Med fremsættelsen af dette lovforslag skulle vi være nået til slutstenen i den udbygning af det færøske sygehusvæsen, som har fundet sted i årene efter den anden verdenskrig.

Begyndelsen blev gjort med opførelsen af et sygehus i Tverå, efterfulgtes af en omfattende udvidelse og modernisering af sygehuset i Klaksvig og er indtil i dag videreført med den meget betydelige udvidelse af Dronning Alexandrines hospital i Thorshavn, som påbegyndtes i finansåret 1961-62, og som vil strække sig over endnu nogle år.

Til udvidelse og modernisering af sidstnævnte sygehus er der af finansudvalget givet tilslutning til at anvende godt og vel 18 mill. kroner, hvoraf halvdelen ydes som statstilskud og resten som lån.

Forslaget om opførelse af et statshospital i Thorshavn tilsigter selvfølgelig i første række at tilvejebringe rimelige behandlingsmuligheder for sindslidende og åndssvage på Færøerne; men tilvejebringelsen af det hospitalskompleks, som lovforslaget omhandler, er desuden en absolut forudsætning for, at det moderniserede og udvidede Dronning Alexandrines hospital kan komme til at fungere, idet adskillige af de til statshospitalet knyttede bygninger, installationer og anlæg skal være fælles for de to hospitaler.

Tanken om opførelse af en psykiatrisk behandlingsinstitution på Færøerne er af gammel dato. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger blev der allerede i trediverne påbegyndt et vist planlægningsarbejde i så henseende, men krigen lagde sig hindrende i vejen for disse planers realisation.

Mangelen på et statshospital på Færøerne har betydet en uhyre belastning for sindslidende fra denne del af landet. De er stadig væk henvist til at foretage den lange